

Verlag wandeling Munkzwalm op zondag 29 april 2012

Rond 9.45 u komen we aan het station van Munkzwalm. We zijn met zestien personen en een hond : Kazou, die met zijn baasje (derdejaars student gebarentaal Gent) voor de eerste keer onze groep gezelschap houden.

Munkzwalm werd al vermeld in het jaar 1003 en stond onder rechtstreeks beheer van de graven van Vlaanderen. Nu is Munkzwalm het centrum van de fusiegemeente Zwalm, die ontstaan is uit de samenvoeging van twaalf landelijke gemeenten.

Onze wandeling vertrekt aan de linkeroever van de Zwalm met zicht op het Gaverbos aan de andere oever. Na 1 km kom je eerst in 'Klein Zwitserland' en vervolgens aan de IJzerkotmolen. In het huisje van 'Klein Zwitserland' woonde vroeger de beambte die het waterpeil voor de verder gelegen IJzerkotmolen moest regelen. Dit huisje is nu een herberg. De IJzerkotmolen is nu eveneens een café-taverne. Deze overbouwde watermolen dateert van 1576 en was oorspronkelijk de oudste papiermolen in de Nederlanden.

Tegenover de molen zie je het oude 'Stampkot', een

vroegere oliepletterij, en een herenhoeve van het einde van de 18de eeuw.

Op de rechteroever van de Zwalm komen we de Terbiestmolen tegen. Dit is de laatste watermolen op de Zwalm, voor die uitmondt in de Schelde. Hij bestond al in 1063 en was afhankelijk van de abdi van Ename.

Verder gaat de wandelweg langs de grote banen in Nederzwalm en Meilegem, via een smalle betonweg langs fruitplantages. We zien een oude Scheldearm en een bijbehorend natuurgebied, dat behoort tot de Kaaihoeve.

Als we aan de kerk van Dikkelvenne aankomen, regent het. Er is geen café in de buurt. In een café-restaurant vragen we om te

picknicken. De baas ziet dat niet zitten. We eten onze bokes buiten op, ook dat is best gezellig.

Onderweg zien we nog een prachtig gerestaureerde kasteelhoeve. We bemerken in de verte de witgekalkte Prinsenmolen en enkele mooie hoevetjes. Later komen we aan de bekendste molen : de Zwalmolen die meer dan 1000 jaar oud is.

In de namiddag genieten we volop van de zon, de wind en de prachtig uitgestrekte natuur. Na een stevige wandeling (we moeten ons haasten voor enkelen die de trein niet mogen missen.) bereiken we het station van Munkzwalm. Het is al laat geworden. De helft van de groep keert huiswaarts, de anderen zitten nog gezellig bij elkaar te pintelieren en bij te praten.

Dat was weer een fantastische wandeldag met onze speciale dank aan de organisatoren Ivo en Christiane.

Pat